

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

POMENIREA SFÂNTULUI SFINȚIT MUCENIC ZENOVIE ȘI A SURORII LUI, ZENOVIA

Sf.Zenobie și
Sf.Zenobia, icoană

Ei au fost din cetatea Aegea din Cilicia. Ei au moștenit adevărata credință întru Hristos de la părinții lor, precum și o avere uriașă. Dar râvnind după dragostea lui Hristos și după averile cele duhovnicești din ceruri, ei și-au împărțit tot imensul avut săracilor, nelăsându-și lor nimic. Din pricina acestei mari generozități a mâinilor lor, mâna lui Dumnezeu i-a apărut pe ei de toate răutățile pe care li le-au țesut lor oamenii și dracii. Generosul Zenobie, care pentru Domnul a lepădat cu totul toată grija cea lumească, a fost dăruit de El cu harul facerii de minuni, astfel încât numai prin punerea mâinilor lui, Sfântul Zenobie vindeca toată boala și neputința din popor. De aceea poporul l-a voit pe el întâistător pe scaunul episcopal al Aegeei. Dar au izbucnit persecuțiile și Zenobie a fost arestat și adus înaintea Prefectului Lysias care l-a întrebat: „Ai de ales una din două: ori viața, ori moartea; viața, dacă vei aduce jertfă zeilor noștri, și moartea, dacă nu”. La acestea Sfântul Zenobie a zis: „Viața fără Hristos moarte este, câtă veme moartea pentru El înseamnă viață, nicidecum moarte”. Fiind supus celor mai bestiale torturi, sora Sfântului, Zenobia, a venit înaintea judecătorului și a zis: „Voiesc să beau paharul pe care îl bea acum fratele meu, și să mă încununez și eu cu cununa vieții”. Fiind mai întâi torturați cu foc și aruncați în păcură clocotită, ei mai apoi au fost omorâți amândoi prin decapitare cu sabia, la anul 285. Astfel s-au sălășluit fratele și sora întru cereasca Împărăție a Celui fără de moarte, Împăratul Hristos.

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)